

el projecte de rehabilitació, perquè estava com un cadàver en mig del poble, ¿eh?, del centre cultural de Benidorm, que costarà la broma d'uns quants milions que els senyors del govern anterior varen deixar a mitat fer en el lloc més cèntric del poble que afectava la imatge de Benidorm, a la imatge del turisme valencià, a la imatge en definitiva de la Comunitat Valenciana. I com eixes..., ¡així! Vagen a Torreveja i vegem el centre cultural que està deixat perquè no n'hi ha hagut manera de fer la gestió, etcètera.

Per tant, n'hi ha tantíssimes coses que encara és present desgraciadament, senyor De Miguel, encara és present, estic parlant del centre d'oci de Benidorm, estic parlant del circuit del motor i de tantes altres coses.

Miren vostés, he intentat explicar que per exemple allí on ja hem pogut detectar esta falta d'interés general de l'ens i el que servia era per a ocultar activitats corruptes, doncs hem decidit el govern de La Generalitat extingir la Fundació Jaume II el Just, he decidit liquidar la Fundació Llum de les Imatges, ¿li sona tot això? Estem fent-ho, la setmana passada vam extingir la Fundació Jaume II el Just, hem eixit del patronat Pere Comte, etcètera.

Per tant, i li dic, en els pròxims mesos, m'agradaria esta vegada no pecar d'optimista, una vegada la radiografia dels excessos, eixos que he contat, de l'opacitat i de la corrupció, ho tingam realment a crèdit, presentarem l'avantprojecte de la llei del sector públic que intentarà respondre a la pregunta principal i és: ¿quin model de sector públic volem per als valencians? I este model de sector públic respondrà als interessos de l'eficàcia i l'eficiència i la transparència, bàsic per a poder fer que el sector públic instrumental siga un instrument al servei dels interessos generals i no dels interessos particulars.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell, que respon conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general en matèria de formació del valencià en cossos de policia i de seguretat que treballen a la Comunitat Valenciana, que formula la diputada senyora Cristina Cabedo Laborda (GP Podemos-Podem) (RE número 45.848, BOC número 145)

La senyora vicepresidenta primera:

I anem a passar a l'última interpel·lació de la vesprada sobre la política general en matèria de formació del valencià en cossos de policia i de seguretat que treballen a la Comunitat Valenciana, que formula la diputada Cristina Cabedo, del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

La senyora Cabedo Laborda:

Bona vesprada.

L'article 3 de la Constitució espanyola indica que el castellà és la llengua espanyola oficial de l'estat i que tots els espanyols –i afegiríem també les espanyoles– tenen el deure de conèixer-la i el dret a usar-la.

El mateix article indica que la resta de llengües seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts. Si mirem el nostre Estatut, aquest atorga a totes les valencianes i als valencians el dret a no només conèixer la llengua valenciana sinó el dret a usar-la.

Doncs, bé, el 6 de desembre, el dia de la Constitució espanyola, el dia en què els espanyols i les espanyoles commemorem el dret d'usar el castellà i el dia que les valencianes i els valencians commemorem també el dret d'usar el valencià, un guàrdia civil li va indicar al regidor de Desenvolupament Urbà Sostenible del municipi de Gata, Jaume Monfort, quan aquest se li va dirigir en valencià, que li parlara en espanyol, que «la Constitució no nos obliga a que te entendamos en valenciano», obrint-li, a més a més i posteriorment, una nota interna per faltar a l'autoritat sota l'argument que es va dirigir cap a la guàrdia civil d'una forma inadequada.

Arran de la denúncia pública feta pel senyor Monfort a través de les xarxes socials, el conseller d'educació, el senyor Marzà, va sol·licitar –vam veure per premsa– una entrevista amb el delegat del govern espanyol al País Valencià, el senyor Moragues, per exigir-li que les forces i els cossos de seguretat espanyols respectaren els drets dels valencians a expressar-se en la llengua pròpia i a ser tractats amb respecte.

Hem de dir, tanmateix, que no hem trobat cap acció per part del director general de la agència de seguretat, quan, tanmateix, per exemple, des de l'Ivaspe, que ell gestiona, una de les formacions que es dóna és el valencià, i que aquesta està oberta també a guàrdia civils i policies nacionals amb destí en el País Valencià.

Tampoc hem vist cap acció per part de la consellera de justícia, la senyora Bravo, qui també sol compartir gestions sobre els cossos de seguretat. De fet, és habitual veure-la en els actes de condecoració dels cossos de policies locals, autonòmics, però també nacionals, com va passar al mes de setembre en el dia de la policia de la Generalitat valenciana.

No creiem que açò signifie, en cap cas, que la gestió del senyor Marzà no fóra bona. Inclús sembla bo la confiança que demostra un govern de coalició atorgant-li el pes de les negociacions i la importància de les responsabilitats a la consellera del senyor Marzà.

Però, igualment, hem trobat a faltar el suport en la defensa del dret a parlar en valencià, també davant dels cossos de seguretat, per part de la resta del Consell amb responsabilitat en els cossos de seguretat. Especialment, ho hem trobat a faltar quan llegim en la premsa les declaracions que ha fet el subdelegat del govern i que, a continuació, comentaré.

Parlem de quan el senyor Moragues ha indicat que la reunió va ser per al foment i l'ús del valencià, quan la qüestió no és al voltant del foment, sinó que la qüestió és al voltant de

garantir el dret a expressar-se en valencià. Perspectiva diferent, una cosa és parlar del foment i l'altra és parlar de garantir que ens corrobora quan el senyor Moragues continua dient que el compromís per conèixer el valencià es considera un mèrit en els concursos de trasllat en la Comunitat Valenciana, és a dir, es considera un plus, es considera una cosa que es valora i, per tant, es pot tindre o no.

La pregunta seria: ¿com garantir el dret a expressar-se en valencià a una ciutadana valenciana si la persona que tens davant pot tindre o no pot tindre els coneixements corresponents per a poder rebre-la?

Altres declaracions que ens van fer pensar són aquelles on el subdelegat parlava sobre la professionalitat dels cossos de l'estat. Com si defensar el dret a dirigir-se a ells en valencià, per Constitució i per Estatut, fóra anar en contra d'aquesta mateixa professionalitat. Si bé és tot el contrari: apostar per la professionalitat dels cossos de seguretat és garantir a través d'ells, perquè s'entenen com a pesa fonamental per al benestar de la ciutadania, que les valencianes i els valencians puguen fer ús de la seua pròpia llengua.

D'ahí, del fet que des del govern espanyol s'estiga apel·lant a la professionalitat del propi cos, com si defensar expressar-se en valencià anara en contra justament de defensar la professionalitat del cos de policia i de seguretat per a aquesta qüestió, com dic, hem trobat a faltar el suport de la resta de representants del Consell sobre com gestionar aquesta qüestió.

Creiem que defensar els cossos de seguretat al País Valencià és defensar que no només siga un plus, sinó una certesa que aquests coneguen el valencià.

Per últim, el senyor Moragues sembla que també va declarar que el cas de Gata va ser una cosa excepcional, tot i que el conseller li va dur una llista d'altres casos pareguts al de Gata. I només això, sinó que el senyor Moragues va presentar allò excepcional relacionant-ho amb la petició de no generar un conflicte lingüístic. Açò, novament, suposa un xantatge. El xantatge de voler fer entendre que reivindicar el dret a expressar-se en valencià i denunciar aquells casos on no es garantix és crear un conflicte, quan és justament tot el contrari: és buscar una solució als conflictes.

Per tot açò voldríem saber: ¿quina és la política del Consell quant a la formació del valencià en cossos de policia i de seguretat que treballen al País Valencià?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Cabedo.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, diputada.

Moltes gràcies també, diputada Cristina, pel relat que ha fet, que el compartisc plenament i sap que en això compartim no només visió, sinó també l'acció que estem fent.

I, precisament, vosté ho dia al final. No, no és un fet aïllat. I tant que no ho és. De fet, Graciela, m'agradaria agrair-te l'estima que tens per la nostra llengua i com de bonic parles el nostre valencià. Moltes gràcies també. (*Aplaudiments*)

Com que dia que no és un fet aïllat, i ahí en tenim un altre, els valencians i valencianes tenim tot el dret, tot el dret a parlar en la nostra llengua amb qualsevol funcionari de l'estat, i més, en el nostre territori. I, per tant, l'hem de garantir i així ho vaig traslladar en eixa reunió, també, amb el delegat de govern.

M'haureu sentit moltes vegades dir-ho, però crec que cal insistir, i més, davant d'aquestes situacions, les llengües estan per a comunicar-se. No estan per a usar-se d'arma d'uns contra altres. I tindre dos llengües oficials és precisament tindre la llengua pròpia, el valencià a la nostra terra, és una sort que ens ha d'enorgullir i que hem de posar encara més en valor. I, per tant, hauria de ser totalment normal que qualsevol ciutadà es poguera dirigir en la llengua que ell ha escollit a qualsevol administració. Almenys, fins ara, en valencià no passava. I el fet és que alguns dels casos que vosté ha descrit ho demostren. I hem de treballar perquè així siga.

M'agradaria saber també on estan els de la llibertat, ¿no?, en estos moments. Aquells que van eixir reclamant una llibertat que es veu que per al valencià és condicionada, no pot ser plena, ¿no? Que penses que, a més a més, com vosté ha dit, l'ordenament jurídic no és només una qüestió de dret..., d'exigència d'un dret en abstracte, sinó que l'ordenament jurídic ens ho avala també. I, per tant, deuríem exigir-ho a tots els llocs.

L'article 7 de l'Estatut d'autonomia reconeix el dret dels valencians i valencianes a conèixer i usar el valencià, i el dret a no ser discriminats pel fet d'usar la nostra llengua. El dret a no ser discriminats pel fet d'usar la nostra llengua. I, per tant, estem parlant de drets, de garantir eixos drets.

També, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià consagra el principi també de no-discriminació lingüística, i al nostre territori els ciutadans tenen dret a adreçar-se –i diu expressament– i relacionar-se en valencià amb La Generalitat, amb les entitats locals i amb els altres ens públics, és a dir, també amb la resta d'ens públics, com puga ser l'administració estatal i, també, l'administració de justícia, evidentment.

A més a més, també estableix que el Consell (*inintel·ligible*) ... propiciarà l'ensenyament del valencià als funcionaris, i així ho estem fent, com ara li relataré la feina que estem..., des que hem arribat.

En este context normatiu, i el que vosté deia també, i no només normatiu, sinó vivencial, ¿no?, el que vivim en el nostre dia a dia, el govern del botànic i la conselleria que nosaltres gestionem estem treballant per garantir estos drets lingüístics. Per garantir-los en tots els sentits.

¿Què vam fer el govern? Crear la Direcció General de Política Lingüística, que fins ara no existia, com vosté ja sabrà, i que érem l'únic territori amb llengua pròpia que no tenia una direcció general. Per cert, una direcció general que està adscrita a la nostra conselleria, a la conselleria

que tinc el plaer de poder coordinar, però que, evidentment, té un treball transversal i que és compartida pel conjunt del govern, i que tot allò que fem és una qüestió compartida del conjunt del govern –mirava cap allà perquè senc molt de soroll; (*rient*) però... però bé, continuarem.

Deia que en vint anys no n'hem tingut, quan Galícia, per exemple, en tenia; el País Basc, també; Balears, Astúries. I nosaltres érem els únics que no ne teníem. Igual és que durant vint no van tindre temps. O a la millor és que, precisament, eixes reaccions dient que només són fets aïllats demostren que pensaven que el valencià de segona i que no s'havia de tractar en els mateixos drets.

Mire, ¿quines són les principals mesures que hem implementat en política lingüística? Hem creat una comissió interdepartamental de l'ús del valencià, i eixa comissió, en les diferents reunions, el que ha fet és precisament, de forma transversal i no únicament circumscrita a la nostra conselleria, facilitar i incentivar l'ús del valencià a la nostra administració.

Hem acordat, i ja està en marxa, la realització d'una guia d'usos lingüístics. Un pla d'acompanyament als empleats públics, és a dir, no només demanar que es parles el valencià i que es pugui exercir per la ciutadania, sinó acompanyar els funcionaris públics perquè ho puguen fer, perquè puguen capacitar-se i puguen atendre els nostres conciutadans en la nostra llengua.

Estem ja a punt de publicar el decret d'usos administratius de les llengües oficials de l'administració de La Generalitat en el qual, evidentment, hi haurà una presència destacada del l'ús del valencià en l'administració valenciana, i un pla d'acompanyament als empleats públics, com li deia. Entre altres, dins d'eixe pla d'acompanyament, el que hem determinat és que hi haurà un *repositori* institucional, és a dir, els formularis que molts d'ells estan només en castellà, per exemple, també estaran en valencià, com no pot ser d'una manera, i normalitzarem, per tant, que u pugui accedir a tots els nivells de l'administració també en la nostra llengua, i formarem en matèria lingüística especialitzada també els empleats públics, amb una creació d'un servei d'atenció, lingüística per a dubtes i un servei de tutorització.

També estem ultimant el decret de l'oficina de drets lingüístics. Com deia vosté, és un dret. És un dret i, per tant, s'ha d'exigir la seua aplicació. De fet, el que volem és que en esta oficina de drets lingüístics s'apliquen mecanismes de..., que s'arbitren mecanismes de mediació i, per tant, de resolució de possibles conflictes que puguen haver, però, també, que hi haja un registre dels conflictes i dels abusos que hi han hagut, que no n'hi han hagut molts. Que no n'hi han hagut molts i que molts d'ells no han tingut cap lloc on anar, on explicar-los, i que ningú els ha acompanyat per part de l'administració. Nosaltres ho anem a fer, com no pot ser d'una altra manera, en el govern del botànic.

Dia que..., pel que fa a la formació, hem triplicat la formació. Hem triplicat la formació en llengua, en valencià, respecte al que es feia l'any 2014-2015. De fet, ara, el 2015-2016 van a haver-hi 122 cursos; en el 2016-2017 n'hi han programats 132, seguim creixent a pesar d'haver ja triplicat respecte al que feia abans. A més a més, col·laborem en el cursos en línia oferits per l'IVAP, l'EVEs i l'escola judicial, proporcionant continguts i també professorat, i fem setze cursos en línia mitjançant la plataforma Minerva, també en col·laboració de les oficines municipals de promoció del valencià.

Pel que fa als cossos i forces de seguretat, sap vosté que de nosaltres depenen les formacions d'aquells que depenen de nosaltres. Són els policies locals i la unitat adscrita de la policia nacional, que entenem per policia autonòmica. I que durant també este curs hem fet molta formació en valencià. De fet, en el pla d'estudis bàsics d'accés a la categoria d'agents s'inclouen hores de formació específiques en valencià també i, per una altra banda, per primera vegada, en este curs acadèmic s'ha oferit també un curs a l'Ivaspe per a la preparació del que fins ara enteníem com a nivell mitjà –i just esta setmana hem presentat que l'hem homologat als títols europeus–, amb més de quaranta places.

Pel que dia, la resta de cossos i forces de seguretat que depenen de l'estat és competència de l'estat formar-los, però, com vosté ha dit, jo vaig demanar una reunió per mostrar la nostra voluntat de col·laborar i, també, per exigir la garantia d'un dret, i és eixe dret d'expressar-nos també amb ells en valencià –veig que està acabant-se el temps.

Li diré, en concret, a què vam a arribar en el següent torn, però quede's segura que per nosaltres no quedarà i que, evidentment, els drets dels valencians i les valencianes a expressar-nos en la nostra llengua estaran garantits amb el govern del botànic. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Sí, sí, pot fer-ho, si vol, des de l'escó, la seua interpel·lació. Quan vosté vullga.

La senyora Cabedo Laborda:

Senyor Marzá, gràcies per la seua contestació.

Atenent que ara ens explicarà un poc millor la reunió que va tindre, li voldria fer algunes preguntes també. Si ens poguera explicar, perquè el senyor..., hem llegit en premsa que el senyor Moragues va parlar sobre protocols que n'hi havien perquè quan algun cos de seguretat estatal no entenguera el valencià, acudira a eixos protocols. Tanmateix, si preguntem als policies locals, ningú coneix eixos protocols i, a més, ens expliquen que mai hi ha hagut el cas que un guàrdia civil o un policia nacional els haja utilitzat. Per tant, si ens podria explicar millor com va a ser aquest tema.

I si vostés van a dur alguna coordinació en concret amb la conselleria de justícia o amb el director de l'agència de seguretat perquè aquestos protocols siguen reals i efectius, i no només un paper mullat.

També si en algun moment van parlar sobre sancions, perquè, bé, si hi ha algú que no complix en garantir els drets a la ciutadania valenciana, doncs també potser hauríem de parlar de sancions.

I, per últim, també ens comenten que hi ha policies que de forma sistemàtica, tot i que efectivament fan un ús oral del valencià, tanmateix, quan van al jutjat, bé, tanmateix quan han d'escriure les diligències les fan directament en castellà perquè en els jutjats no està normalitzat l'ús de la llengua valenciana. I, per tant, si vostés també açò ho han contemplat i novament quina serà la seua coordinació amb la conselleria de justícia per a tractar aquesta qüestió.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Bé, li conte com va anar la reunió. Com vosté ha pogut vore en les declaracions, i veig que les ha mirades bé, efectivament, van demanar en la reunió diverses coses.

Primer, per un costat, un pla de formació. És que és competència de l'estat, però nosaltres diguem, anem a formar, els proposem a formar en aprenentatge del valencià i que sàpiquen almenys comunicar-se amb els nostres conciutadans.

I no només això, li vam dir també que no és només una qüestió d'aprendre o de saber valencià; és una qüestió d'actitud lingüística. I que en eixes formacions nosaltres el que voldríem també és predisposar els agents també a atendre d'una altra manera a aquells que parlen una altra llengua, i en este cas els que parlen en la nostra llengua, els que parlen en valencià. I això són qüestions tan senzilles com d'empatia lingüística. I, per tant, de posar-se en el lloc de l'altre i poder interactuar, fins i tot acabant d'arribar, que un pot no comprendre-ho, però poden haver-hi maneres ben educades i ben amables d'explicar la situació i que no hi haja cap problema.

Per tant, vam demanar no només formació, sinó també formació en llengua i també en actituds lingüístiques, en actituds no discriminatòries. Per tant, actituds igualitàries també pel que fa a la predisposició a escoltar altres llengües i a comunicar-se en altres llengües.

També li vam demanar que es revisara, entre d'altres coses, per què no s'havia convocat des de fa set anys el consell oficial de les llengües de l'estat. Li vam dir al delegat del govern que ho diguera al seu govern a Madrid i que els diguera que han de convocar, que és una obligació que emana d'un acord i d'un reial decret, i diu que s'haurien de convocar tots els anys el consell de les llengües oficials, que no estan convocant-se des de l'any 2010 i que és precisament en aquell lloc on es pot debatre, on es pot implementar mesures també a nivell estatal, al conjunt de territoris de l'estat.

També li vam dir que fera un seguiment dels casos, pel que vosté deia de les sancions. Nosaltres no podem sancionar les forces i cossos de seguretat que depenen de l'estat, però li vam

demanar que fera el seguiment i que ens diguera en quin cas estava cadascuna de les situacions que li vam descriure per tal que prenguera mesures. I és que no és quedar-se només amb grans paraules de fomentar l'ús, sinó que s'ha d'aplicar en el dia a dia i s'ha de ser conseqüent. I, per tant, si algú se salta els protocols, que no els vam poder vore, no ens els van voler ensenyar, deia que són competència dels mateixos cossos i forces de seguretat de l'estat. Per tant, no conec eixos protocols, segons el delegat existeixen, nosaltres no els coneixem. En tot cas, li vam dir que nosaltres ens plantejàvem de seguir treballant creant una comissió, treballar-ne i, per tant, aplicar totes eixes mesures a l'acció directa en el nostre territori.

Em deia si anem a coordinar-nos amb la conselleria de justícia. Sí, ja ho estem fent. I, de fet, del pla de formació que tenim i d'acompanyament lingüístic als funcionaris de l'administració comencem per justícia, que és una de les conselleries on més necessitat hi ha d'acompanyament lingüístic i, per tant, és una de les primeres que anem a començar en eixe pla de formació. I també, com diu el mateix Consell d'Europa, en la Carta europea de les llengües, en la revisió i avaluació que fa, hi ha un apartat específic per al nostre territori, i és un apartat específic que diu clarament que per al territori valencià l'estat no està fent els seus deures, pel que fa a l'aplicació de la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, que va signar el mateix ministre, però que no està complint, i que li recomana que faça una sèrie d'actuacions que fins ara no està fent, i en canvi diu que nosaltres que sí que..., que sí que s'estan fent pel que fa a l'administració autonòmica.

De fet, demana que es modifiqui el marc jurídic estatal, precisament per una disposició, la 211, que hi ha pel que fa a justícia, i que ens ajudaria molt més si es derogara i si es canviara, que s'hauria de revisar, i ho diu el mateix Consell d'Europa, la selecció de personal de l'administració de l'estat. El que vosté estava dient ho diu el Consell d'Europa i el ministre no li fa cas. Per tant, haurem de seguir reivindicant-ho i garantir la presència també de les llengües oficials.

El fet que fins i tot Europa, no només nosaltres, estem dient-ho, els hem exigit que ho facen, estem disposats a ajudar-los si ho necessiten, evidentment que sí. Nosaltres estem treballant perquè a casa nostra, tot allò que depèn de nosaltres, cada dia funcione millor. De hui per a demà no podrem solucionar-ho tot, però és evident que la voluntat està, el treball està i que les disposicions d'esta administració són per a garantir la igualtat lingüística, i en este cas que els valencians i les valencianes puguem viure i usar el nostre dret a seguir vivint, i parlant i estimant-nos en valencià.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, a les huit quaranta hem arribat al final de la sessió d'este matí. Per tant, se suspén la sessió i demà reprendrem els nostres treballs a les deu del matí.

Se suspén la sessió.

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 40 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Argüeso Torres, Emilio
 Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Campello Moreno, Marian
 Calpe Saera, José Ramón
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Ciscar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 García i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 González Delgado, Fernando

Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mínguez Corral, Sandra
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mònica
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Puig i Ferrer, Ximo
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Déposito legal: V-1013-1983